

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna, soudkyně Michaely Bejčkové a soudce Ondřeje Mráky v právní věci žalobce: **Q. A.**, zastoupeného Mgr. Ladislavem Bártou, advokátem, Purkyňova 787/6, Ostrava, proti žalované: **Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Pardubického kraje**, Opočíněk 57, Pardubice, proti rozhodnutí žalované ze dne 18. 2. 2021, čj. KRPE-6858-56/ČJ-2021-170022, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové – pobočky v Pardubicích ze dne 28. 4. 2021, čj. 52 A 17/2021-138,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovenému zástupci žalobce Mgr. Ladislavu Bártovi, advokátovi, **se přiznává** odměna a náhrada hotových výdajů v celkové výši 3 400 Kč, která bude proplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Rozhodnutím ze dne 18. 2. 2021 zajistila žalovaná žalobce za účelem předání podle přímo použitelného právního předpisu Evropské unie, tzv. nařízení Dublin III. Žalobce měl být předán do Rumunska, neboť tam v minulosti požádal o mezinárodní ochranu. Žalobce proti rozhodnutí podal žalobu, kterou však krajský soud zamítl.

[2] Proti rozsudku krajského soudu podal žalobce (stěžovatel) kasační stížnost, v níž namítá, že žalovaná nesprávně vyhodnotila, zda lze uskutečnit účel zajištění, tedy předat stěžovatele do Rumunska. Tamní azylové řízení totiž trpí systémovými nedostatky, což stěžovatel dále konkrétně rozvedl.

[3] Ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, se NSS po posouzení přípustnosti kasační stížnosti zabývá otázkou, zda podaná kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele (§ 104a s. ř. s.). Není-li

tomu tak, soud kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou (viz usnesení ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS, a ze dne 16. 6. 2021, čj. 9 As 83/2021-28, body 11-12).

[4] Kasační stížnost je nepřijatelná.

[5] NSS neshledal žádné pochybení krajského soudu, které by v této věci založilo přijatelnost kasační stížnosti (ani stěžovatel sám nezdůvodnil, proč by měla být jeho kasační stížnost přijatelná).

[6] Spor je v této věci jen o to, zda existují závažné důvody domnívat se, že v Rumunsku existují systémové nedostatky v azylovém řízení a při přijímání žadatelů, které s sebou nesou riziko nelidského či ponižujícího zacházení ve smyslu článku 4 Listiny základních práv Evropské unie (čl. 3 odst. 2 druhý pododstavec nařízení Dublin III) a které by bránily stěžovateli přemístění do Rumunska.

[7] NSS nemá výhrady vůči tomu, jak se s touto otázkou vypořádaly žalovaná a krajský soud. Krajský soud posoudil věc v souladu se stálou judikaturou NSS; podle ní není Rumunsko obecně považováno za stát, kde by se projevovaly popsané systémové nedostatky (srov. např. rozsudek ze dne 21. 3. 2018, čj. 2 Azs 33/2018-20; usnesení ze dne 5. 12. 2019, čj. 1 Azs 256/2019-30; ze dne 22. 1. 2020, čj. 5 Azs 308/2019-37; ze dne 20. 8. 2020, čj. 4 Azs 135/2020-32), a stěžovatelova situace není v tomto ohledu nijak výjimečná.

[8] Dále podle rozsudku rozšířeného senátu NSS ze dne 17. 4. 2018, čj. 4 Azs 73/2017-29, č. 3773/2018 Sb. NSS, žalovaná není povinna se k otázce systémových nedostatků vůbec vyjadřovat, pokud *1) to žadatel ve správním řízení nenamítne, 2) žalovaná dospěla k závěru, že azylové řízení ve státě předání netrpí systémovými nedostatky, a 3) není důvod pochybovat o tom, že azylové řízení státu předání nemá systémové nedostatky*. Podle NSS byly v této věci splněny všechny tyto podmínky. Žalovaná se zabývala otázkou systémových nedostatků v Rumunsku v druhém odstavci na straně 5 napadeného rozhodnutí, přestože stěžovatel tuto námitku v řízení o zajištění ani nevzněl (nezmínil žádnou ze skutečností, jež následně tvrdil v žalobě a kasační stížnosti). Odůvodnění žalované dostatečné a odpovídá požadavkům judikatury, podle které nemusí být v tomto typu rozhodnutí otázka systémových nedostatků vyřešena detailně, pokud rozhodnutí obsahuje úvahu, proč předání žadatele do členského státu není *a priori* vyloučeno kvůli stavu tamního azylového řízení (viz rozsudek NSS ze dne 30. 3. 2017, čj. 4 Azs 31/2017-55).

[9] V této věci nevyvstala žádná právní otázka, která by doposud nebyla judikaturou jednotně řešena, ani taková otázka, kterou by bylo třeba řešit odlišně. Krajský soud ani hrubě nepochybil při výkladu práva. NSS proto kasační stížnost odmítl pro nepřijatelnost (§ 104a s. ř. s.).

[10] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle úspěchu ve věci podle § 60 odst. 1 a § 120 s. ř. s. (k tomu srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 25. 3. 2021, čj. 8 As 287/2020-33, č. 4170/2021 Sb. NSS, body 51–53). Stěžovatel úspěch neměl, proto

pokračování

nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalované, která by jinak toto právo měla, žádné náklady nevznikly.

[11] Stěžovateli byl usnesením krajského soudu ze dne 30. 3. 2021 ustanoven advokát, který jej zastupoval i v řízení o kasační stížnosti. Odměnu za zastupování v tomto případě hradí stát (§ 35 odst. 10 s. ř. s.). NSS přiznal ustanovenému zástupci odměnu za jeden úkon právní služby, a to sepsání a podání kasační stížnosti [§ 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb. (advokátní tarif)], za který mu náleží odměna ve výši 3 100 Kč [§ 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 bodem 5 advokátního tarifu], a 300 Kč jako paušální náhrada hotových výdajů (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu), celkem tedy 3 400 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu NSS do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. září 2021

Zdeněk Kühn
předseda senátu